

Marek Gumkowski

Aluzje literackie w powieści Teodora Parnickiego "I u możliwych dziwny", Zofia Mocarska, "Zeszyty Naukowe UMK w Toruniu", 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/47, 172

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) MOCARSKA Zofia: Aluzje literackie w powieści Teodora Parnickiego "I u możliwych dziwny". "Zeszyty Naukowe UMK w Toruniu". Toruń 1972 s. 123-135.

Powieść Parnickiego odsyła czytelnika do postaci, wątków fabularnych i problematyki ideologicznej utworów Sienkiewicza, Dumasa, Szekspira, Słowackiego i wielu innych autorów. Aluzja literacka jest tu jednym z komponentów świata przedstawionego, służy współtworzeniu, a zarazem rozbijaniu fikcji literackiej, pomaga charakteryzować postaci występujące w książce. Pełni ponadto dwie funkcje: umożliwia wpisanie w utwór refleksji autora dotyczących zagadnień samej pracy twórczej, a także przybliża czytelnikowi (głównie poprzez cytaty z dzieł XVII-wiecznych) atmosferę i kulturę epoki, w której toczy się akcja powieści.

BP/47/51

M.G.

(I) SPEINA Jerzy: Bruno Schulz. Z zagadnień kreacjonizmu. "Zeszyty Naukowe UMK w Toruniu". Toruń 1972 s.59-82.

Analiza prozy Brunona Schulza jako kreacjonistycznej postawy w sztuce. Autor próbuje zdefiniować sztukę kreacjonistyczną w stosunku do sztuki realistycznej czy werystycznej, odnajdując jej cechy przede wszystkim w postawie wyobraźniczej, wieloznacznej i nasyconej silną emocjonalnością. Jest to metaforyzacja rzeczywistości.

BP/47/52

J.T.